

GEZ**KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO**

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa
plebania (ob. budynek mieszkalno-użytkowy)

2. Czas powstania
XVIII w. (po 1794 r.)

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres
**Plac Biedrawy 3
13-200 Działdowo**

5. Przynależność administracyjna
województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski**gmina:** Działdowo**obręb:** 0001 Działdowo
działka nr: 1132/9, 1133/2

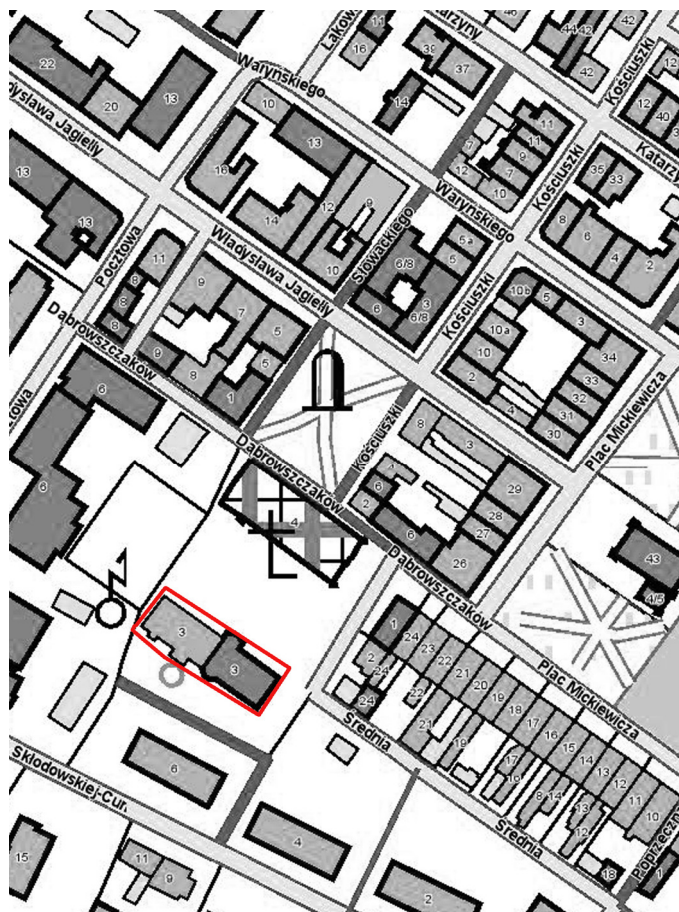
6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**
- Założenie Urbanistyczne
Starego Miasta Działdowa -
decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami**

**Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej
autor: Anna Majewska
data: grudzień 2013r.

9. Fotografia dodatkowa

Karta pocztowa z końca XIX wieku przedstawiająca starą plebanię kościoła ewangelickiego oraz Szkoły Miejskiej. W okresie międzywojennym budynek należał do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego, natomiast po II wojnie światowej urządzono tu przedszkole.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. odbudowane wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy nadał H.Muthesius. Po 1915r. odbudowywano wg planu P.Kahma. Plac Biedrawy to najstarszy, jeszcze średniowieczny cmentarz działdowski zwany kiedyś miejskim lub później głównym. W tym rejonie już w XVIw. funkcjonowała szkoła przykościelna. Do szkoły od strony zachodniej przylegał (tworząc jeden ciąg budynków) budynek d. plebanii ewangelickiej. Całość powstała jeszcze w XVIIIw. po wielkim pożarze miasta (1794r.) Po przejęciu Działdowszczyzny przez państwo polskie w styczniu 1920r. budynek szkolny od 1921 r. przejęty został (również budynki po d. szkole ewangelickiej) przez nowopowstałe Państwowe Seminarium Nauczycielskie, a nauka w nim rozpoczęła się 1.10.1921r. Szkoła funkcjonowała w latach 1921-1936. Po II WŚ w budynku funkcjonowała dalej plebania ewangelicka oraz przedszkole.

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie wydłużonego prostokąta, 1-kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem, murowany otynkowany. Dach mansardowy z naczółkami, kryty dachówką ceramiczną holenderką oraz wtórna mansarda kryta dachówką karpiońską. Fasada wieloosiowa, na trzech osiach otwory wejściowe. Na centralnym otworze wtórny portyk podtrzymujący wystawkę krytą 3-połaciowym dachem. Wystawka wsparta na 4 kolumnach z kapitelami. Na fasadzie regularne otwory okienne prostokątne. Okna drewniane, 4-skrzydłowe ze stałym ślemieniem i rzeźbionym słupkiem. Dolne skrzydła ze szczebliną dzielącą każde skrzydło na 2 pola. W mansardzie dachowej wtórne okna prostokątne PCV. W przyziemiu niewielkie okienka piwniczne. Stolarka drzwiowa współczesna.

11. Stan zachowania

Zachowany ogólny rzut budynku, wieloosiowość.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.